

مادر شاهراه اتصال به بهشت/ هنگامی که اطاعت مادر بر فرمان الهی مقدم می شود

یکی از مباحثی که در قرآن و روایات به شدت بر آن تأکید شده است مسئله احسان به والدین است که امام سجاد(ع) درباره این باره می فرماید...

یکی از مباحثی که در قرآن و روایات به شدت بر آن تأکید شده است مسئله احسان به والدین است که امام سجاد(ع) درباره این باره می فرماید: پس این مادر بود که حاضر بود گرسنه بماند و تو سیر باشی، برهنه بماند و تو لباس داشته باشی، تشنه بماند و تو سیراب باشی، در آفتاب بنشیند تا تو در سایه او آرام استراحت کنی، ناراحتی را تحمل کند تا تو در نعمت و آسایش به زندگی ادامه داده و رشد نمائی و در اثر نوازش او به خواب راحت و استراحت لذیذ دست یابی.

به گزارش خبرگزاری مهر، خداوند در آیه 14 سوره لقمان می فرماید: وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْتًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ. ما به انسان درباره پدر و مادرش و به خصوص در مورد مادرش که در دوران بارداریش با ضعف و ناتوانی روز افزون روبرو بود و او را دو سال از شیر جانش شیر داد توصیه کردیم که شکرگذار نعمتهای من و پدر و مادرت باش که بازگشت همه شما به سوی من است.

اسلام برای پدر و مادر جایگاه ویژه ای قرار داده است به ویژه مادر که از او در آیات و روایات تعابیر بلندی روبرو هستیم. چنانکه پیامبر(ص) در حدیثی شرط رسیدن به بهشت را وابسته به رضایت و خشنودی مادر توصیف کرده است و می فرماید " الجنة تحت اقدام الامهات؛" بهشت زیر پای مادران است. در تفسیر این روایت باید گفت که پیامبر اسلام(ص) نه تنها مادر را تجلی بهشت و عامل بهشتی شدن خانواده اعلام می فرماید؛ بلکه به نحوی به این امر نیز اشاره می فرماید که اگر کسی می خواهد به بهشت راه یابد، باید که کمر همت در خدمت مادر بندد که مادر راه اتصال به جنت است.

هنگامی که اطاعت مادر بر فرمان الهی مقدم می شود

اسلام برای تجلیل از مادر، تنها به توصیه و سفارش کلامی بسنده نکرده است؛ بلکه در مقام قانونگذاری، حتی امر و نهی مادر را در بعضی از امور واجب الاجرا دانسته است. به طور مثال در جایی که یک امر مستحبی خداوند، با نهی مادر مواجه شود، فرزند وظیفه دارد فرمان مادر را بپذیرد و امر استحبابی خدا را اجرا نکند. مثلاً اگر فرزند بخواهد برای فضیلت و ثواب، روزه استحبابی بگیرد و مادر مخالف باشد، بر فرزند واجب است که دستور مادر را اطاعت کند و در صورتی که از امر او تخلف کند، نه تنها ثوابی نبرده بلکه مرتکب گناه نیز شده است.

مورد دیگری که فرمان مادر، حتی در برابر امر خداوند محترم شمرده شده است، هنگامی است که امر واجب الهی، با نهی مادر روبرو شود، ولی آن عمل واجب عینی (مانند نماز یومیه، روزه ماه رمضان و...) نباشد، در اینجا اطاعت مادر بر اطاعت امر خداوند مقدم است. مثلاً اگر وظیفه جهاد پیش آید، آنهایی که قادر به جنگ هستند باید در جبهه جنگ شرکت کنند ولی جوانی که تمام شرایط جهاد را دارد و مادرش اجازه نمی دهد(در صورتی که شرکت نکردن او در جنگ موجب زیان و ضربه ای بر مسلمین نشود) می تواند تنها به خاطر نهی مادر از شرکت در جنگ خودداری کند.

مردی خدمت رسول خدا(ص) رسید و عرضه داشت که: یا رسول الله... من جوانی با نشاط و آماده خدمت و فعالیت هستم و دوست دارد که در جبهه جنگ در را اسلام کوشش کنم اما مادری دارم که دوست ندارد من از او جدا شوم و به جنگ بروم. رسول خدا(ص) فرمود: برو و نزد مادرت باش. قسم به خدایی که مرا به پیامبری مبعوث کرد یکشب که در خدمت مادرت باشی و او به دیدار تو دل خوش باشد، ثوابش برای تو از یکسال جهاد بیشتر است.

حق مادر در کلام امام زین العابدین(ع)

همچنین در کلام ائمه معصومین در خصوص مادر و نقش او در خانواده مطالب گوناگونی وجود دارد که در کتب مختلف بدان پرداخته شده است. اما یکی از آثاری که به طور مستقیم به حق مادر اشاره کرده است، «رساله حقوق» امام سجاد(ع) است که حضرت در پاسخ به نامه یکی از یاران خویش، به حدود 50 حق اشاره فرموده است که حقوق الهی، حق اعضای هفتگانه بدن، حق نماز، روزه، انفاق و پرداخت حقوق مالی، هدیه و...، حقوق اجتماعی انسان از جمله آنها است و حضرت در این رساله درباره حق مادر و پدر تعابیر بلند و راهگشایی را به کار برده اند.

امام سجاد(ع) در ابتدای این نامه حق الهی را متذکر شده و آن را پایه همه حقوق فردی و اجتماعی می خواند چراکه اگر حقوق الهی نادیده گرفته شود و انسان موجودی غیر مسؤول و بی هدف و فاقد تکلیف به شمار آید در آن صورت پایبندی وی به سایر

حقوق فردی و اجتماعی لغو و بیهوده می نماید و هیچ قانون و تکلیفی ضمانت اجرا ندارد.

هر چند امام زین العابدین(ع) در این فهرست به حقوق بسیار متنوع و گوناگونی اشاره کرده اما در پایان این حقیقت را آشکار ساخته است که حقوق اجتماعی و فردی به آنچه گفته شد، منحصر نمی باشد، بلکه اصولاً برخی از حقوق دارای جنبه متغیری هستند که در شرایط و زمان و مکان مختلف و مناسبات گوناگون تغییر می کنند و یا مطرح می شوند.

یکی از مباحثی که در قرآن و روایات به شدت بر آن تأکید شده است مسئله احسان به والدین است که امام سجاد(ع) در رساله حقوق خویش بدان اشاره فرموده است. امام سجاد(ع) در بخش حقوق ارحام و اقارب، به حق مادر اشاره کرده و می فرماید:

اما حق مادر بر تو آن است که بدانی او حمل کرده است تو را نه ماه، طوریکه هیچ کس حاضر نیست این چنین دیگری را حمل کند و به تو شیر جانش را خورانده است؛ قسمی که هیچ کس دیگر حاضر نیست این کار را انجام دهد و با تمام وجود؛ با گوشش، چشمش، دستش، پایش، مویش، پوست بدنش و جمیع اعضا و جوارحش تو را حمایت و مواظبت نموده است و این کار را از روی شوق و عشق انجام داده و رنج و درد و غم و گرفتاری دوران بارداری را به خاطر تو تحمل نموده است تا وقتی که خدای متعال تو را از عالم رحم به عالم خارج انتقال داد.

پس این مادر بود که حاضر بود گرسنه بماند و تو سیر باشی، برهنه بماند و تو لباس داشته باشی، تشنه بماند و تو سیراب باشی، در آفتاب بنشیند تا تو در سایه او آرام استراحت کنی، ناراحتی را تحمل کند تا تو در نعمت و آسایش به زندگی ادامه داده و رشد نمائی و در اثر نوازش او به خواب راحت و استراحت لذیذ دست یابی.

شکم او خانه تو و آغوش او گهواره تو و سینه او سیراب کننده تو و خود او حافظ و نگهدارنده تو بود؛ سردی و گرمی دنیا را تحمل می کرد تا تو در آسایش و ناز و نعمت زندگی کنی. پس شکرگزار مادر باش به اندازه ای که برای تو زحمت کشیده است و نمی توانی از او قدردانی نمائی مگر به عنایت و توفیق خداوند متعال.

معنای احسان به والدین در کلام امام صادق(ع)

اسلام احترام به پدر و مادر و رعایت حق آنها را بعد از حق خداوند مهمترین وظیفه مردم می داند و قرآن کریم در این باره می فرماید: ان اشکری ولوالدیک یعنی برای من و پدر و مادرت شکرگذاری کن. در اینجا خداوند بعد از آن که از حق خود سخن می گوید، بلافاصله درباره حق پدر و مادر دستور می دهد.

شخصی به پیشگاه حضرت رسول(ص) شرفیاب شد و گفت: ای رسول خدا! مرا راهنمایی کنید که در حق چه کسی نیکی کنم تا نتیجه کامل از نیکوکاری ام بگیرم؟ و حضرت(ص) در پاسخ فرمودند: به مادرت نیکی کن. و باز در پاسخ آن مرد که دو بار پرسید پس از او به چه کسی نیکی کنم؟ باز پیامبر اسلام(ص) بر نیکی به مادر تأکید فرمودند و چهارمین بار بر نیکی به پدر سفارش کردند.

مردی از امام صادق(ع) پرسید: احسانی که خداوند در قرآن، درباره پدر و مادر به آن امر فرموده است، چیست؟ امام فرمود: احسان آن است که در مصاحبت و معاشرت نسبت به آنها روشی نیکو و پسندیده داشته باشی و نگذاری در مورد نیازمندی های شان مجبور شوند که از تو بخواهند (بلکه تو پیش از گفتن آنها باید حوائج شان را برآورده و نیازهایشان را تأمین کنی) خداوند می فرماید: هرگز به نیکی و سعادت نمی رسید تا از آنچه دوست دارید انفاق کنید. اگر پدر و مادر تو را ناراحت کردند تو نباید آنان را ناراحت کنی و اگر تو را زدند، تو نباید آنها را بیازاری، بلکه باید در حق آنها دعا کنی و جز با مهر و محبت به آنها نگاه نکنی و صدایت را بلندتر از صدای آنها ننمایی و جلوتر از آنها راه نروی.

توصیف حق پدر از زبان امام سجاد(ع)

همچنین حضرت سجاد(ع) در ادامه به حق پدر اشاره کرده و می فرماید: اما حق پدرت بر تو آن ست که بدانی او اصل و ریشه توست؛ و تو فرع و شاخه او هستی؛ و اگر او نبود تو نبود؛ پس هر وقت در خودت چیزی می بینی که موجب پیدا شدن غرور در تو می گردد؛ متوجه باش که پدرت اصل و اساس آن نعمت است و خداوند را به خاطر این نعمت بزرگ ستایش کن و از او تشکر کن به اندازه نعمتی که به تو ارزانی نموده است و قوتی نیست مگر به قوت خداوند متعال.

دعایی ناب در حق پدر و مادر

حال که برای پدر و مادر بر دعا تأکید بسیار شده است، به تاسی از امام علی بن حسین(ع) حضرت زین العابدین(ع) دست به دعا برده و دعای 24 صحیفه سجادیه را در حق والدین خویش زمزمه می کنیم:

لِلّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُوْلِكَ، وَ اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِيْنَ، وَ اخْصُصْهُمْ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ بَرَكَاتِكَ وَ سَلَامِكَ. وَ اخْصُصْ اللّٰهُمَّ وَالِدَيَّ بِالْكَرَامَةِ لَدَيْكَ، وَ الصَّلَاةَ مِنْكَ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ. اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ اَلْهِمْنِيْ عِلْمَ مَا يَجِبُ لَهُمَا عَلَيَّ اِلَهِامًا، وَ اجْمَعْ لِيْ عِلْمَ ذَلِكَ كُلِّهِ تَمَامًا، ثُمَّ اسْتَعْمِلْنِيْ بِمَا تُلْهِمْنِيْ مِنْهُ، وَ وَفِّقْنِيْ لِلتَّقْوٰى فِيمَا تَبَصَّرْنِيْ مِنْ عِلْمِهِ حَتّٰى لَا يَفُوتَنِيْ اسْتِعْمَالُ شَيْءٍ عَلَّمْتَنِيْهِ، وَ لَا تَثْقُلْ اَرْكَانِيْ عَنِ الْحَقُوْفِ فِيمَا اَلْهِمْتَنِيْهِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ كَمَا شَرَفْتَنَا بِهِ، وَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، كَمَا اَوْجَبْتَ لَنَا الْحَقَّ عَلَى الْخَلْقِ بِسَبَبِهِ. اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ اَهَابُهُمَا هَيْبَةَ السُّلْطَانِ الْعَسُوْفِ، وَ اُبْرُهُمَا بَرَّ الْاَمِّ الرَّءُوْفِ، وَ اجْعَلْ طَاعَتِيْ لِوَالِدَيَّ وَ بَرِّيْ بِهِمَا اَقْرَ لِعَيْنِيْ مِنْ رَقْدَةِ الْوَسْطَانِ، وَ اُتْلِجْ لِيَصْدُرِيْ مِنْ شَرِّبَةِ الظُّمَانِ حَتّٰى اُوْثِرَ عَلَى هَوَايَ هَوَاهُمَا، وَ اَقْدِمْ عَلَيَّ رِضَايَ رِضَاهُمَا وَ اسْتَكْبَرِ بَرَّهُمَا بِيْ وَ اِنْ قَلَّ، وَ اسْتَقِلَّ بَرِّيْ بِهِمَا وَ اِنْ كَثُرَ. اللّٰهُمَّ حَقِّصْ لَهُمَا صَوْتِيْ، وَ اَطْبِ لَهُمَا كَلَامِيْ، وَ اَلِنْ لَهُمَا غَرِيكْتِيْ، وَ اَعْطِفْ عَلَيْهِمَا قَلْبِيْ، وَ صَيِّرْنِيْ بِهِمَا رَفِيْقًا، وَ عَلَيْهِمَا شَفِيْقًا. اللّٰهُمَّ اشْكُرْ لَهُمَا تَرْبِيَّتِيْ، وَ اَنْبِئْهُمَا عَلَيَّ تَكْرِمَتِيْ، وَ احْفَظْ لَهُمَا مَا حَفِظَاهُ مِنِّيْ فِيْ صِغَرِيْ. اللّٰهُمَّ وَ مَا مَسَّهُمَا مِنِّيْ مِنْ اَدْنٰى، اَوْ خَلَصَ اِلَيْهِمَا عَنِّيْ مِنْ مَكْرُوْهِ، اَوْ ضَاعَ قِيْلِيْ لَهُمَا مِنْ حَقٍّ فَاجْعَلْهُ حِطَّةً لِّدُؤْبَاهُمَا، وَ غُلُوًّا فِيْ دَرَجَاتِهِمَا، وَ زِيَادَةً فِيْ حَسَنَاتِهِمَا، يَا مُبْدِلَ السَّيِّئَاتِ بِاَضْعَافِهَا مِنَ الْحَسَنَاتِ. اللّٰهُمَّ وَ مَا تَعَذَّيَا عَلَيَّ فِيْهِ مِنْ قَوْلٍ، اَوْ اَسْرَفَا عَلَيَّ فِيْهِ مِنْ فِعْلٍ، اَوْ ضَيَّعَا لِيْ مِنْ حَقٍّ، اَوْ قَصَّرَا بِيْ عَنْهُ مِنْ وَاجِبٍ فَقَدْ وَهَبْتُهُ لَهُمَا،

وَ جُدْتُ بِهِ عَلَيْهِمَا وَ رَغِبْتُ اِلَيْكَ فِيْ وَضْعِ تَبِعْتِهِ عَنْهُمَا، فَاِنِّيْ لَا اَتُهِمُهُمَا عَلَيَّ تَقْسِيْ، وَ لَا اُسْتَبْطِئُهُمَا فِيْ بَرِّيْ، وَ لَا اُكْرَهُ مَا تَوَلَّيَاهُ مِنْ اَمْرٍ يَا رَبِّ. فَهُمَا اَوْجِبُ حَقًّا عَلَيَّ، وَ اَقْدِمُ اِحْسَانًا اِلَيَّْ، وَ اَعْظُمُ مِثْلَ لَدَيَّ مِنْ اَنْ اَقَاصَهُمَا بِعَدَلٍ، اَوْ اُجَازِيَهُمَا عَلَيَّ مِثْلًا، اَيْنَ اِذَا يَا اِلٰهِيْ طَوَّلُ شَعْلِهِمَا بِتَرْبِيَّتِيْ وَ اَيْنَ شِدَّةُ تَعْيِبِهِمَا فِيْ حِرَاسَتِيْ وَ اَيْنَ اِقْتَارُهُمَا عَلَيَّ اَنْفُسِهِمَا لِلتَّوْسِيعَةِ عَلَيَّ هَيْبَاتٍ مَا يَسْتَوْفِيَانِ مِنِّيْ حَقَّهُمَا، وَ لَا اُدْرِكُ مَا يَجِبُ عَلَيَّ لَهُمَا، وَ لَا اَنَا بِقَاضٍ وَظِيْفَةَ خِدْمَتِهِمَا، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ اُعِيْثِيْ يَا حَيَّرَ مَنْ اسْتُعِينَ بِهِ، وَ وَفِّقْنِيْ يَا اَهْدٰى مَنْ رَغِبَ اِلَيْهِ، وَ لَا تَجْعَلْنِيْ فِيْ اَهْلِ الْعُقُوْقِ لِلْاَبَاءِ وَ الْاُمّهَاتِ يَوْمَ تُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ. اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ دَرِّيَّتِهِ، وَ اخْصُصْ اُبُوِّيْ بِاَفْضَلِ مَا خَصَصْتَ بِهِ اَبَاءَ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ اُمّهَاتِهِمْ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ. اللّٰهُمَّ لَا تُنْسِنِيْ ذِكْرَهُمَا فِيْ اَذْبَارِ صَلَوَاتِيْ، وَ فِيْ اِنِّيْ مِنْ اَنَاءٍ لِّبَلِيْ، وَ فِيْ كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ نَهَارِيْ. اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ اعْفِرْ لِيْ بِدُعَائِيْ لَهُمَا، وَ اعْفِرْ لَهُمَا بِبِرِّهِمَا بِيْ مَغْفِرَةً حَتْمًا، وَ ارْضَ عَنْهُمَا بِشَفَاعَتِيْ لَهُمَا رِضًى عَزْمًا، وَ بَلِّغْهُمَا بِالْكَرَامَةِ مَوَاطِنَ السَّلَامَةِ. اللّٰهُمَّ وَ اِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لَهُمَا فَشَقِّعْهُمَا فِيْ، وَ اِنْ سَبَقَتْ مَغْفِرَتُكَ لِيْ فَشَقِّعْنِيْ فِيْهِمَا حَتّٰى نَجْتَمِعَ بِرَأْفَتِكَ فِيْ دَارِ كَرَامَتِكَ وَ مَحَلِّ مَغْفِرَتِكَ وَ رَحْمَتِكَ، اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ، وَ الْمَنِّ الْقَدِيْمِ، وَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ.

پروردگارا بر محمد بنده و رسولت و بر اهل بیت پاکیزه اش درود فرست و بهترین درود و رحمت و برکات و سلامت را بدانها اختصاص ده.

خدایا پدر و مادرم را به گرمی داشتن نزد خودت و درود از جانب لطفت اختصاص ده، ای مهربانترین مهربانان.

الها بر محمد و آل او درود فرست و آنچه بر من در رابطه با پدر و مادرم واجب است از دلم بگذران و بر من الهام کن و دانش رعایت حقوق پدر و مادر را به طور کامل در اختیارم قرار ده و سپس به عمل کردن به دانستنی هایم و انجام آنچه بدان آگاهم ساختی توفیقم ده تا آنجا که چیزی از وظایفم کم نگردد و اندامم از خدمت بدانچه بر من الهام فرمودی خسته و سنگین نگردد.

خداوندا بر محمد و آل او درود فرست همانطور که ما را به قبول اسلام و دین او و ارادت به اهل بیت گرمی اش شرافت دادی و نیز بر محمد و آل او درود فرست همانطور که به سبب آن گرمی برای ما حقی بر گردن خلق واجب گردانیدی.

الها ترس مرا از هیبت و شوکت پدر و مادرم همانند ترس از هیبت سلطان قرار ده و توفیقم ده تا با ایشان همچون مادری مهربان رفتار نمایم. خدایا اطاعت از پدر و مادر و نیکی به ایشان را در نظرم از خواب شیرین خوشتر و از سیراب شدن تشنه گوارتر گردان تا خواسته آنها را بر خواسته های خویش مقدم قرار دهم و خشنودی ایشان را بر خشنودی خویش برگزینم و گرچه آنها نیکی و لطفشان به من کم باشد ولی زیاد جلوه بده و اگر چه محبت من به آنها زیاد باشد کم به نظر آور.

پروردگارا یاری ام کن تا صدایم را در برابرشان آهسته و سخنم را پاکیزه و برخوردم را ملایم نمایم و دلم را نسبت به ایشان عطف و مهربان کن و مرا با آنها رفیق و شفیق و دلسوز فرما.

خدایا به خاطر زحماتی که در تربیتم کشیدند و مرا تکریم نمودند اجر و پاداش عنایت کن و همانطور که در کودکی در حفظ و حراست من کوشیدند تو آنها را نیز حفظ فرما.

پروردگارا آنچه از ناحیه من به آنها آزار رسیده و یا کاری ناخوشایندشان انجام داده ام و یا حقی را از ایشان ضایع کرده ام همه را وسیله آمرزش گناهانشان و بالا رفتن مقاماتشان و زیادی حسناتشان قرار ده، ای خدایی که بدیها را چندین برابر به خوبیها

خدایا آنچه را که پدر و مادرم در گفتار به من تعدی کردند و یا در عمل درباره من بد رفتاری نمودند و یا حقی را از من ضایع کردند و یا از آنچه واجب و وظیفه ایشان بوده، کوتاهی کرده اند، همه را به آنها بخشیدم و آن را وسیله احسان و محبت به ایشان گردانیدم و از تو می خواهم که تبعات و گرفتاری آن را از آنها برداری زیرا که من درباره خودم ایشان را متهم نمی کنم و آنها را در نیکی به خودم سهل انگار نمی دانم. ای خدای من نسبت به آنچه پدر و مادرم به خاطر تربیت من انجام داده اند دلگیر نیستم.

زیرا که آنها حقوقشان بر گردن من واجب تر است و احسانشان به من قدیمی تر است و منتشان بر من بزرگتر از آن است که آنها را تقاص به عدل کنم و یا مقابله به مثل نمایم و اگر چنین کنم پس اینهمه زحمتشان در راه تربیت من چه می شود و آن همه حراست و مواظبتی که با سختی و ناراحتی از من داشتند چگونه به حساب می آید و آن همه فشار و گرفتاری که برای آسایش من تحمل نمودند چه می شود؟!

شگفتا که آن دو بزرگوار نمی توانند آن طور که سزاوارند، حقشان را از من بستانند و من نمی توانم آنچه از ناحیه آنها بر من واجب شده ادا کنم و شرط خدمتگزاری آنان را به خوبی انجام دهم پس بر محمد و آل او درود فرست و مرا در خدمت به ایشان یاری کن؛ ای بهترین کسی که از او یاری می طلبند و توفیقم ده ای بهترین هدایتگر برای کسی که به تو روی آورد، مرا در روزی که هر کس به آنچه کرده جزا داده می شود و به کسی ظلم نمی گردد عاق والدین قرار مده.

خدایا بر محمد و آل او و ذریه اش درود فرست و به پدر و مادرم از لطف و کرمت برتر از آنچه را که به پدران و مادران اهل ایمان عطا فرموده ای اختصاص ده ای مهربانترین مهربانان.

الها در تعقیب نمازهایم و در اوقات شب و در هر ساعتی از ساعات روزم یاد و ذکرشان را از دل و زبانم مبر.

خدایا بر محمد و آل او درود فرست و مرا به وسیله دعا در حق پدر و مادرم بیامرز و آنها را به خاطر مهربانی شان نسبت به من مشمول عفو حتمی خودت قرار ده و به شفاعت من از ایشان به طور قطع راضی شو و آنها را با گرمی داشتن به مکانهای آسایش جای ده.

خدایا اگر آنها را زودتر از من بخشیدی شفاعتشان را درباره من بپذیر و اگر مرا زودتر از آنها بخشیدی مرا شفیع ایشان قرار ده تا همراه پدر و مادرم در جواررافت و کرم و مغفرت و رحمت قرار گیرم؛ زیرا که تو صاحب فضل بزرگ و نعمت دیرینه ای و تو هستی مهربانترین مهربانان.